

# Η νίκη του Κυριακίδη γοερή καταδίκη τῆς λαοπρόβλητης μαφίας

Ὁ Κύπριος Στέλιος Κυριακίδης γύρισε στήν Ἀθήνα μέ τήν δάφνη τῆς παγκόσμιας νίκης του. Γύρισε καί ξεναζωντά νεψε τῆ ἀπήχηση τοῦ διεθνούς δοξολογῆματος πρὸς τήν ἀθάνατη Ἑλλάδα καί τὰ ἀθάνατα τέκνα της. Μά ὁ γυρισμός του χρησίμεψε γιά νά ζωντανέψῃ καί τήν Πανελλήνια κατακραυγή ἐναντίον τῆς τακτικῆς τῶν λαοπρόβλητων καί τοῦ ἀφηνιασμένου συρφετοῦ πού τοὺς ἀκολουθεῖ. Ὁ γυρισμός τοῦ Κυριακίδη, αὐτόματα τοποθετεῖ στό πρῶτο πλάνο τῆς ἑλληνικῆς ἐπικαιρότητας τὸ ζήτημα τῆς Κύπρου.

Τὰ παιδιὰ τῆς ὑπόδουλης ἑλληνικῆς μεγαλονήσου κερδίζουν παγκόσμιους θριάμβους γιά λογαριασμό τῆς Ἑλλάδας. Καί τὸ κράτος τὸ ἑλληνικὸ ξεπουλάει τὴν πατρίδα τους στοὺς ξένους δορυκτικὲς καί πάει νά θάψῃ τὴ λεφτεριά της κάτω ἀπὸ τὴν προδοτικὴ ταφόπετρα. Ἡ ἀνίερη προσπάθεια τοῦ κυβερνῶντος μοναρχισμοῦ, νά ἐκμεταλλεῖται κομματικὰ τὴν μεγάλη νίκη τοῦ Κυριακίδη, μᾶς θυμίζει ὅσα ἔκαναν γιά τὸν ἀθλητισμὸ οἱ μεταδεκεμβριανοὶ ἐθνικόφρονες. Μᾶς θυμίζει τὸ Στάδιο τροποποιημένο σὲ φυλακὲς. Τὸ Λαϊκὸ Γυμναστήριον σὲ πτῆνη τροφεῖο. Ἐνα πλήθος γῆπεδα σὲ ἐγγλέζικα γκαράζ. Τὰ γραφεῖα τοῦ ΣΕΓΑΣ σὲ στρατιῶνες χωροφυλάκων. Μᾶς θυμίζει τοὺς Ἑγγλέζους κατακτητὲς νά κυνηγᾶνε μὲ τὰ αὐτόματα τοὺς βαλκανιονίκες μας πού ζήτησαν νά προπονηθοῦν στό Στάδιο. Μᾶς θυμίζει τίς ἐξοντωτικὲς φο-

ρολογίες τῶν ἀγῶνων. Μᾶς θυμίζει τοὺς τρομοκρατικοὺς διωγμοὺς ἐναντίον τῶν ἀθλητῶν. Τὰ βασανιστήρια τοῦ Κωσταδάρα καί τὴν παραπομπή του σὲ δίκη. Μᾶς θυμίζει τὸν ἐθνικόφρονα εἰσαγγελέα τῆς δίκης αὐτῆς πού ρωτοῦσε μὲ περιφρόνηση τὸν σεμνὸ ἀθλητῆ: — Εἶσαι ἀθλητῆς; Καί τί εἶναι ὁ ἀθλητισμός; (Σπουδαῖα τὰ λάχανα δηλαδὴ). Μᾶς θυμίζει τὴ σύλληψη τοῦ ἡρωικοῦ Καλογεροπούλου τοῦ ΠΑΟ. Τὸ σπασμένο κεφάλι τοῦ θρυλικοῦ Μουράτη τοῦ Ὀλυμπιακοῦ Πειραιῶς. Μᾶς θυμίζει τὸν φυλακισμένον Γόδα τὸν γενναῖον Πειραιῶτη ποδοσφαιρῆ στῆ καὶ πλήθος ἄλλων φυλακισμένων ἀθλητῶν. Μᾶς θυμίζει τὸν πυγμάχον Μονέδα καταδικασμένο σὲ θάνατο μόνο καί μόνο ἐπειδὴ δὲν ἔγινε προδότης.

Ὁ Στέλιος Κυριακίδης ἀπάγγειλε τὴν καταδίκη τῆς ἀχαλίνωτης μετεδεκεμβριανῆς ἐθνικοφροσύνης μὲ τὰ ἴδια του τὰ χεῖλη ὅταν τὸν προσφωνοῦσαν ἀντιπρόσωποι τῶν «ἐθνικῶν» παρατάξεων πού ἐξεζητημένα ὑπογράμμιζον τὴν ἰδιότητά τους, ὁ Κυριακίδης ἀπάντωσε ὀρμητικὰ καί στερεότυπα:

— Πρέπει νά μονιάσουμε. Νά συμφιλιωθοῦμε. Αὐτὸ μού παράγγειλαν στὴν Ἀμερικὴ νά σὰς πῶ.

Ἐνα κήρυγμα εἰρήνης στοὺς ἀφηνιασμένους δερβίσηδες τοῦ μοναρχισμοῦ. Τῆς ρεμούλας, τῆς τρομοκρατίας, τοῦ ἐθνικοῦ ξεπουλήματος καί τοῦ ξεπουλήματος τῆς Κύπρου.